

ROJA RANĢA

ROJAS NOVADA INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Piektdiena, 2015. gada 13. marts

Nr. 5(1152)

*kas pavasarī ir vairs sniegs?
kas bērziem pavasarī sulot liegs?
kad plauksta apgūlas uz zemes
kaut kur, kur nedun roku radīts,
ir netverams par visu prieks.
un zeme dubļaina un slapja
kā sievietē, kā dzīves aka
kas laimi nebeidz mūžam sniegt.*

Saulainu pavasari!

2015. gada sākums Rojas Mūzikas un mākslas skolā

2015. gads Rojas Mūzikas un mākslas skolā iesācies spraiga darba pilns. Lielāko slodzi nācās iznest pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu izglītības programmu audzēkņiem pedagoga Jāņa Popeļa vadībā. Savukārt visi pedagogi un audzēkņi ļoti nopietni strādāja, gatavojoties skolas akreditācijai.

Šoreiz gribētos atzīmēt dažu pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu spēles audzēkņu sasniegumus. Uz reģionālo konkursu Ventspilī tika izvirzīti Linda Melānija Strautiņa (klarnete), Rihards Segliņš (saksofons), Rūta Jaunozola (saksofons), Loreta Krontāle (sitamie instrumenti) un Emīls Mārtiņš Upenieks (sitamie instrumenti). Visi audzēkņi parādīja labu sniegumu un uz finālu Rīgā tika izvirzīta Linda Melānija Strautiņa, kura Valsts konkursā Rīgā godam pārstāvēja Rojas novadu. Taču skolā ir viena mērķtiecīga meitene, kura ar ļoti labiem panākumiem piedalījās XX Republikas mūzikas skolu pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu izpildītāju konkursā Rīgā Mūzikas akadēmijā, bet mēnesi vēlāk – IX Latvijas mūzikas skolu un mūzikas vidusskolu saksofonistu konkursā Starptautiskā festivāla „SAXOFONIA” ietvaros, un tā ir Beate Olekte. Uz dodu dažus jautājumus Beatei.

Tev šogad ir bijusi iespēja piedalīties vairākos konkursos. Kādi ir tavi iespaidi kā pieredzes bagātai audzēknei par dalību konkursos?

Pedalījos XX Latvijas MS pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu konkursā, pēc tam Starptautiskajā „Saxofonia” konkursā. Līmenis ir ļoti augsts, daudz dalībnieku no Latgales un Vidzemes. Tagad varu teikt, ka man bija gods uzstāties kopā ar zvaigzni no TV raidījuma „Radīti mūzikai” Aigaru Raumani (saksofons), es trešajā vecuma grupā, viņš – ceturtajā.

Kāda bija iespēja gatavoties šiem konkursiem?

XX konkursā bija viens obligātais skaņdarbs un viens izvēles skaņdarbs. Es izvēlējos komponista Ādolfa Skultes „Ariettu”.

Vai bija iespēja iespēlēt pirms konkursa?

Bija iedalīta viena klase uz daudziem audzēkņiem, bet kopumā Mūzikas akadēmija atstāja ļoti labu iespaidu. Biju jau tur bijusi ar mūsu skolas kori „Rojā”, piedaloties Koru konkursos un gatavojoties Dziesmu svētkiem.

Vai varēji uz skatuves pamēģināt?

Pāris minūtes un viss.

Vai bija uzstāšanās izloze?

Jā, es izlozēju 9. uzstāšanās numuru.

Kādas bija emocijas, spēlējot tik lielā pasākumā?

Darīju visu pēc labākās sirdsapziņas un guvu labu pieredzi turpmākam darbam. Iesaku arī citiem aktīvāk piedalīties republikas un varbūt pat starptautiskajos projektos un konkursos, izmēģināt spēkus.

Kas tevi atbalstīja šajos pasākumos?

Mana ģimene un, protams, pedagogs Jānis Popelis un koncertmeistare Antra Upeniece.

Vai šie konkursi tev lika spēlēt katru dienu?

Centos spēlēt pēc iespējas vairāk, cik atļāva laiks, jo arī vispārīgā izglītībā skolā bija jāveic zinātniski pētnieciskais darbs.

Pastāsti sīkāk par „Saxofonia” konkursu.

Konkurss notika vairākas dienas, tā ietvaros bija iespējams apmeklēt daudzus labus koncertus, profesionālu mākslinieku uzstāšanos. Konkursa noslēgumā spēlēja apvienotais saksofonu orķestris, kurā piedalījās ap 80 dalībnieku. Arī šie skaņdarbi bija iepriekš jāapgūst. Ļoti interesanti bija spēlēt šādā orķestrī un baudīt orķestra džezisko noskaņu.

Kas organizēja šo pasākumu?

Brāļu Jurjānu biedrība. Brāļi Jurjāni bija pirmie, kuri parādīja pūšaminstrumentu iespējas uz koncertskatuves. Brāļu Jurjānu mežragu kvartets koncertēja visā Latvijā.

Kādi būtu tavi novēlējumi pārējiem Mūzikas un mākslas skolas audzēkņiem?

Strādāt cītīgāk, neatlaidīgāk, neapstāties pie pirmajām neveiksmēm, bet pierādīt savu varēšanu un gatavību jauniem izaicinājumiem.

Jānis Kivils,

Rojas Mūzikas un mākslas skolas direktors

Beate allaž ir gatava jauniem izaicinājumiem.

Albuma foto

Normunda spēles ar gaismu

Dace Klabere

Vēl līdz 26. martam Rojas Jūras zvejniecības muzejā apskatāma kaltenieka Normunda Kučāna fotoizstāde. Sarunā ar „Bangū” Normunds stāsta par saviem vaļaspriekiem – gleznošanu un fotografēšanu, par to plusiem un mīnusiem.

Šī nav klasiskā fotoizstāde, kurā visas fotogrāfijas paliktas zem stikla. Normunds smeļ, ka viņam nepatīk tas, kas ir visiem, viņam ir vajadzīgs kaut kas savs, tikai viņam īpašs, tādēļ viņa fotogrāfijas ir lakotas. Pēc Normunda domām, skatoties uz iestiklotu fotogrāfiju, var redzēt visu ko citu, tikai ne fotogrāfiju, jo stiklā viss atspīd kā spogulī. Šajā izstādē nav arī bilžu milzīgos rāmjos, Normunds saka, ka tā ir kā skice, kā priekšstats. Un fotogrāfijas ir klasiski melnbaltās, krāsainās bildes fotomākslinieku neinteresē. Stāsta Normunds Kučāns: „Ar fotografēšanu nodarbojos jau gadus 6–7. Pirms tam gleznoju. Bet cik ilgi gleznošam tikai savam priekam un krāmēšu šķūnīti? Cilvēkiem gleznas ir par dār-

gām, arī pašam tas neiznāk lēti, tādēļ nolēmu, ka tas nav prāta darbs. Lai arī fotografēšana nav nekāds lētais prieks (vajadzīga laba aparatūra, kas maksā bargu naudu), tomēr lētāka par gleznošanu. Mana pamatprofesija ir koka tēlnieks-restaurators, tāpēc man koks visur sprauca ārā. Arī šajā izstādē ir tik dažādi koka rāmji. Dažām fotogrāfijām vēl *piepindzelēju* kaut ko klāt – nu nevaru arī bez tās gleznošanas.

Rojā šī ir mana otrā izstāde, pāris izstādes bijušas Mērsragā, arī Laučienē. Pirmajai izstādei visas bildes bija fotografētas tikai ar mazo *ziepju trauciņu*.

Galvenokārt fotografēju dabu. Ar portretiem ir grūti. Sievietes tūdaļ protestē, ka lūpas nebija uzkrāsotas, galva ne tā pagriezta. Lai fotografētu portretus, vajadzīga studija. Bet dabā man neviens neko nepārmet. Izstādē muzejā visvairāk ir jūras skati. Dzīvojot pie jūras, esmu to iepazīnis visos sīkumos. Jūra mainās ik sekundi. Mājās man ir tūkstošiem jūras skatu. Atliek vien vilkt laukā, drusku apstrādāt un varētu sarīkot vairākas izstādes.

Šajā izstādē esmu izlicis tās fotogrāfijas, kuras pats visvairāk gribēju redzēt, kā tās izskatīsies. Šis man pašam patīk vislabāk, bet cilvēku gaume jau ir tik dažāda.

Fotografēšana ir mans hobijs. Kādreiz hobijs bija zīmēšana, tagad zīmēju ar gaismu – fotoaparātu. Kā teicis leģendārais fotogrāfs Gunārs Binde – fotogrāfus varētu saukt par gaismas zagļiem, jo pārsvarā fotogrāfijas ir gaisma. Agrāk es spēlējos ar krāsām un otām, tagad – ar gaismu. Man patīk pastaigāties gar jūru ar fotoaparātu. Vajadzētu jau fotoaparātu vienmēr nēsāt līdzī, jo vislabākie kadri gadās tieši tad, kad fotoaparāts nav pie rokas. Var jau ar modernajiem telefoniem kaut ko piefiksēt, bet no tā bildes neuztaisīs. Tagad jau nav problēmu ar fotografēšanu – kāds kadrs nepatīk, to tūlīt varu izdzēst. Kādreiz, kad fotoaparāts bija filmiņas, bija jāpadomā, pirms noknipsēt. Tas pieradināja pie zināmas kārtības, ilgi meklēju labāko kadru, pirms nospiedu podziņu. Tagad jau tikai spaida podziņas. Fotografējot studijās, lielle fotomākslinieki

Jūra fotogrāfijās ir Normunda mīļākā tēma.

G. Balodes foto

izlasa labāko kadru no 1000 bildēm. Tik traki man nav, bet no 20–30 kadriem vienu izlasu. Tā ir digitālo kameru priekšrocība, ka tu vari daudzreiz spiest un spiest to podziņu, jo katru sekundi kaut kas mainās, bet pēc tam no visa tā izmeklēt labāko kadru. Man

jau vienmēr liekas, ka šis kadrs vēl nav tas labākais, redzu tādas nianšes, ko citi nemaz nepamanā – varēja būt labāka apstrāde, ne tāds ekspozīcijas laiks bija uzlikts utt. Vienmēr gribas vēl un vēl labāk. Pati labākā fotogrāfija man vēl priekšā! ■

Kā saņemt uzturlīdzekļus

Bāriņtiesa un sociālais dienests nereti ir pirmās institūcijas, kurās iedzīvotāji vērsas pēc informācijas uzturlīdzekļu jautājumos. Rojas novada bāriņtiesa vēlas informēt par kārtību, kā tas izdarāms.

Ja bērnu audzina viens no vecākiem un otrs vecāks nepiedalās bērna aprūpē, tad vecākam ir tiesības vērsties tiesā ar prasības pieteikumu par uzturlīdzekļu piedziņu. Prasības pieteikumu par uzturlīdzekļu piedziņu var celt tiesā pēc savas dzīvesvietas.

Ja vecāks nepilda šo tiesas spriedumu un nemaksā uzturlīdzekļus, tad vecākam, kura aprūpē ir bērns, ir tiesības izņemt tiesā izpildu rakstu un to iesniegt zvērīnātā tiesu izpildītājam (turpmāk – ZTI). Izpildu rakstu iesniedz ZTI pēc parādnieka dzīvesvietas adreses, darba vietas adreses vai nekustāmā īpašuma atrašanās vietas. ZTI adresi persona var uzzināt mājas lapā www.zti.lv vai, zvanot pa tālruni ZTI padomei 67290005.

Pēc izpildu raksta iesniegšanas, persona var iesniegt iesniegumu Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijā uzturlīdzekļu saņemšanai. Vienkāršākais veids, kā pieteikties uzturlīdzekļu saņemšanai, ir, izmantojot e-pakalpojumu portālā www.latvija.lv. Lietošanas instrukciju skatīt šeit: <http://www.ugf.gov.lv/lat/?doc=1201>

Uzturlīdzekļus no Uzturlīdzekļu garantiju fonda aprēķina no dienas, kad fonda administrācijā iesniegts iesniegums. Fonda administrācija nemaksā parādu, kas izveidojies līdz iesnieguma iesniegšanai fonda administrācijā. Uzturlīdzekļus maksā par iepriekšējo mēnesi.

Rojas novada bāriņtiesas priekšsēdētāja
Inta Zaķe

Sludinājums

12. Saeimas deputāte, sociālo un darba lietu komisijas priekšsēdētāja Aija Barča aicina pensionārus, invalīdus un citus interesentus uz tikšanos **20. martā, plkst. 12.00**, multifunkcionālajā centrā „Strops” (Strauta ielā 8–33, Rojā).

Rojas kultūras centrā atklāta Ulda Sauliņa karikatūru izstāde

Dace Klābere

7. februārī Rojas kultūras centra mazajā zālē atklāja karikatūrista Ulda Sauliņa darbu izstādi. Lai arī Uldis jau vairākus gadus dzīvo Ventspilī, itin droši varam saukt viņu arī par rojnieku, jo pirms Ventspils perioda viņš dzīvoja un strādāja Rojā, un savus darbus publicēja arī „Bangā”.

Izstādes atklāšanas laikā Uldis pastāstīja, ka zīmēt sācis jau bērnībā. Ilgus gadus zīmējis tikai savam priekam, bet tad izdomājis,

ka jāizpaužas *plata*, jo pienācis laiks, kad Uldis vairs nekautrēties no tā, ka var kaut ko uzzīmēt. Dzīvesbiedres mudināts, Uldis piedalījies arī Eiropas Parlamenta Informācijas biroja izsludinātā konkursā „Eiropas parlamenta smieklu vitamīni”, ar savu karikatūru „Kaimiņi” izcīnot tajā 1. vietu amatieru grupā.

Ne mazāk svarīgs par pašu karikatūru ir pie tās pierakstītais teksts. Izrādās, ka Uldim vispirms top trāpīgi teicieni vai četrtrindes, un tikai tad seko zīmējums. Idejas karikatūrām, tāpat kā dzejoļi, Uldim nākot viegli. Dažkārt jau, no rīta pamostoties, Uldim prātā ir kāda interesanta četrtrinde, ko viņš steidzīgi pieraksta, bet zīmēt sāk tikai tad, kad ir laiks un var apstēties. Zīmuļu, tušas un papīra laiks sen aiz muguras, šodien Uldis zīmē tikai ar datora peli. Viņam tas patīk, jo nav jābaidās kļūdities – zīmē, dzēs un pārzīmē, cik reizu vēlies. Pašlaik Uldis zīmē tikai karikatūras, bet viņš atklāj, ka labprāt zīmētu arī aktus. Visgrūtāk esot zīmēt portretus. Reiz uzzīmējis sievas draudzenes portretu, kurš pēc uzdāvināšanas galu ņēmis – kaminā. Kā smejas Uldis, karikatūrās nedrīkstot aiztikt ciema priekšniekus un baznīcas. No Rojas laikiem viņš atceras seno diskusiju par jaunas kapsētas izveidi Rojā, kā sakarā parādījušās runas, ka turpmāk jau esošajos Rojas kapos glabās tikai baznīcai un draudzei piederošos. Tad nu tapusi karikatūra ar trāpīgu parakstu: Miļā mās', lai nāv' pie svārkkiem,

Nelaiž tālāk mūs par vārtiem! No sirds izsmējusies, toreizējā „Bangas” redaktore konstatējusi, ka „Bangai” tas tomēr būs par šerpu.

Rojas novada kultūras pasākumu organizatore Dace Broka sveic Uldi Sauliņu, priedoties par iespēju parādīt viņa karikatūras arī rojniekiem.

D. Klāberes foto

Uldis zīmē arī pēc pasūtījuma. Ja vēlaties sagādāt pārsteiguma dāvanu savam draugam vai draudzenei, aizsūtiet Uldim fotogrāfiju un par 35 EUR pretī saņemsiet Ulda pēc fotogrāfijas zīmētu portretu. Vislabāk, ja aizsūtīsiet vairākas fotogrāfijas, jo tad māksliniekam ir vieglāk uztvert cilvēka būtību. Kā smejas Uldis, tas arī ir vienīgais veids, kā viņš zīmējot var nopelnīt, jo viss pārējais – paša un citu priekam par baltu velti. ■

Trāpījums desmitniekā

Dace Klābere

8. marts jeb Starptautiskā sievietes diena daudzās valstīs, tostarp Gruzijā, Albānijā, Armēnijā, Baltkrievijā, Itālijā un citur ir oficiāli valsts svētki. Itālijā šajā dienā vīrieši dāvina savām mīļotajām dzeltenas mimozas, pie mums 8. martā topā joprojām ir tulpes, bieži tās tiek pasniegtas kopā ar kādu dāvanīņu. Vecāka

gadagājuma cilvēkiem vēl spilgtā atmiņā 8. marts PSRS laikos, kad Sieviešu dienas svinēšana sita augstu vilni. Kopš Neatkarības atgūšanas līdz pat 2008. gadam Latvijā Sieviešu dienu oficiāli vairs nesvinēja ideoloģisku apsvērumu dēļ, saistot to tikai ar vienīgi ar PSRS okupācijas mantojumu, tomēr kopš 2008. gada tā atkal oficiāli atzīta par atzīmējamu dienu, taču ne brīvdienā.

Ar vērienu šo dienu atzīmēja Rojas Invalidu biedrība. Klāts galds, dziesmas, rotaļas, dejas, spēles un nedalīta vīriešu uzmanība – ko vēl vairāk sievietes varētu vēlēties? Biedrības vīrieši visa pasākuma laikā aptekalēja savas dāmas, vai katru vēlēšanos no viņu acīm nolasot. Patikamu pārsteigumu sagādāja Rojas novada domes izpilddirektors Jānis Pūce, ierodoties ar milzu torti un laba vēlējuumiem, bet par pasākuma atraktīvo daļu gādāja Gundega Balode un Zinta Zandberga, iesaistot visus klātesošos kopīgā dziedāšanā un dejošanā. Pasākuma gaitā sievietes atcerējās Sieviešu dienas svinības tajos tālajos laikos, kad cits citam vēl bijām *biedri* un *biedrenes*. Mārite pastāstīja, kā biedrs Ievīns sveicis visas bērnu dārza sievietes ar izplaucētiem bērzu zariem un pūpoliem, un kopš tās reizes viņai Sieviešu dienas asociējas nevis ar tulpēm, bet tieši ar izplaucētiem bērzu zariem. Savukārt Elga tajos laikos strādājusi par kasieri satiksmes autobusu un viņai prātā nāk skats, kā autobusā kāpuši vīrieši, jau stipri sasinējušies, bet visi kasierīte atrādījuši padusē iespiestu saburzīti tulpi, ko vedot savai sieviņai. Bet kādai citai sievietei atmiņā iespiedusies Sieviešu dienai veltītā konference,

Visi saimnieciskie darbi šajā dienā gūlās uz vīriešu pleciem – gan šampaniēša saliešana un tortes sagriešana, gan trauku mazgāšana.

D. Klāberes foto

uz kuru viņa aizsūtīta kā labākā no labākajām, un kur 6 stundu garumā bijis jāklūst referāts par izcilajām padomju sievietēm, visu varošām sociālisma celājiem.

Šodien ir citi laiki un citi tikumi, bet ir taču tik jauki kaut reizi gadā justies

tādai – mīļetai, novērtētai, lolotai. Un, ja arī kādai no dāmām šī Invalidu biedrības vīriešu dāvinātā tulpīte bija vienīgā šajā dienā, tad šis prieks bija jo īpašs, un Invalidu biedrības priekšsēdētāja Erna Grīnvalde ar šī pasākuma organizēšanu bija trāpījusi desmitniekā. ■

Krāšņi uzziedējusi kartupeļu palma

Dace Klābere

Pagājušajā nedēļā priecīgu pārsteigumu piedzīvoja rojniece Ineta Olekte – viņai krāšņi uzziedēja bumbūlu amorfofals (latīniski – *Amorphophallus*), tautā saukts gan par kartupeļu palmu, gan lietus puķi. Par lietus puķi krāšņais augs tiek dēvēts tādēļ, ka, pirms gaidāms lietus, uz tā lapām parādās ūdens pīles. Pēc dārzkopju novērojumiem, kartupeļu palma zied ļoti reti – reizi 4–5 gados. Inetai puķe 8 gadu laikā uzziedējusi otro reizi. Zieds ir neredzēti krāšņs – tumšā bordo krāsā ar dzeltenu vāļiti vidū, liels un cēls. Tomēr ziedam ir viens trūkums – zieda smarža ir atbaidoša, stipra un ļoti nepatīkama, tādēļ uzturēties vienā telpā ar šo ziedošo krāšņumu ir diezgan neiespējami. Zinoši dārznieki stāsta, ka bumbūlu amorfofals brīvā dabā aug Austrālijā, bet vasarās to varot stādīt arī Latvijas dārzos. Kartupeļu palmas bumbulim no vēla rudens līdz pavasarim jāatrodas miera periodā – bumbulim ir jāatpūšas siltā pagrabā vai telpā, kur temperatūra ir līdz plus 10 grādiem. Pēc tam bumbulis ir jāpārstāda un no tā sāk augt milzīgas lapas. Tā kā augam ir raibs kāts, tautā tas iesaukts arī par čūskas koku. Savukārt zieda nepatīkamo smaržu rada ziedputekšņi, lai auga dzimtenē, Austrālijā, varētu pievilināt barību – gaļas mušas. Kad zieds nozied, tas nokrīt kā ar izkapti noplauts, bet stumbrs novīst. ■

8 gadu laikā Inetai Olektei šis krāšņums uzziedējis 2 reizes. D. Klāberes foto

Latvijas lauku konsultāciju un izglītības centra Talsu un Ventspils birojs aicina visus interesentus **16. martā plkst. 10.00 K. Valdemāra ielā 21a, Talsos uz:**

- zināšanu atjaunošanu 2. reģistrācijas klases profesionālo augu aizsardzības līdzekļu lietotāju apliecību pārreģistrēšanu (maksā 25 EUR + PVN) un
- pamatapmācību augu aizsardzības līdzekļu lietošanas operatoru apliecību iegūšanai (40 EUR + PVN).

Līdzī jāņem:

1. augu aizsardzības līdzekļu lietotāja esošā apliecība;
2. viens dokumentu foto;
3. iesniegums apliecības saņemšanai augu aizsardzības jomā (iesniegums atrodams mājaslapā www.vaad.gov.lv vai arī būs iespēja aizpildīt Talsu birojā nodarbinātā dienā).

Dalībnieki, kuriem augu aizsardzības līdzekļu lietotāja apliecības derīguma termiņš beidzies ilgāk par 1 gadu, jaunās apliecības iegūs pēc sekmīgas eksāmena nokārtošanas.

Aicinām arī pieteikties maksas pamatapmācībām 2. reģistrācijas klases profesionālo augu aizsardzības līdzekļu lietotāju apliecību iegūšanai, kas notiks Talsos, K. Valdemāra ielā 21a un tiks organizētas, ja dalībnieku skaits būs pietiekošs.

Pieteikties pie lauku attīstības konsultantiem:

Inga Lēmane 26131764.

„Dižvilkos” nākotnē raugās ar optimismu

Dace Klābere

Intervija ar Celovu ģimeni tapusi jau pirms laba laika. Vietas trūkuma dēļ tā līdz šim laikam avīzē neparādījās. Šajā laikā Celovu ģimeni skārušas sāpīgas pārmaiņas – Mūžībā aizgājusi Alģa dzīvesbiedre Mudīte. Ar Mudīti runājamiem vēl pavisam nesēn – kad Latvijas piensaimniekus skāra strauja piena iepirkuma cenu samazinājums. Mudīte bija optimistiski noskaņota un atbildēja, ka viņu šīs pārmaiņas īpaši neuztrauc, jo saimniecība nav tendēta tikai uz piena ražošanu, tajā vēl ir arī gaļas lopi, aitas un teliņi. „Vienmēr jādama un jācer uz labāko”, tā Mudīte.

SIA „Dižvilki” Rojas novada Ģipkā nodibināta pirms gadiem trim, kaut arī saimniecības pirmsākumi meklējami jau pirms gadiem desmit. Sākot ar mazumiņu, pamazām Mudītes un Alģa Celovu saimniecība attīstījies, apgrozījums kļuvis lielāks, tādēļ arī oficiāli reģistrēta SIA „Dižvilki”. Par saimniecības ikdienu un nākotnes plāniem stāsta tās īpašnieks Alģis Celovs.

Saimniecībā ir slaucamās govīs un gaļas lopi. Gaļas lopi saimniecībā ir jau no pašiem tās pirmsākumiem, ar katru gadu šī nozare tiek attīstīta. Tīrasiņu gaļas govīs nāk no Francijas, mūsējās ir krastojums – mūsu pašu govīs apsēklotas ar gaļas bulļiem. Par tīrasiņu lopiņiem, protams, maksā vairāk un arī viņu gaļa atšķiras – nav tik šķiedraina, liekas mikstāka. To gan var noteikt tikai speciālists, ne mēs, parastie ļautiņi. Mums, zemniekiem, ir jāsamierinās ar to, ko piedāvā. Skatāmies jau arī mēs cenai līdzī, bet cenas noteicējs ir uzpircējs. Pieprasījums pēc šiem lopiņiem ir liels. Lai govī nodotu, jābūt labam barojumam un zimei no vetārsta, ka lops ir vesels. Kad bullēns sasniedzis 200–300 kg svaru, tas tiek nodots, bet gotiņas atstājam lecinašanai. Šie lopiņi jau speciāli baroti nekā netiek – vasarā ir zāle un ūdens, rudenī sāk piebarot ar skābsienu, miltus viņi nav redzējuši. Mazie teliņi, kaut arī jau krietni paaugušies, bet vēl joprojām barojas arī no mātes.

Vai laiku, kad jādzimst teliņam, pavadat kūtī?

Lielākoties lopiņi paši tiek galā, lai arī cenšamies ap to laiku biežāk būt kūtī. Bet notiek jau visādi. Un, ja tu viņus pārlietu *vaktē*, nekā nenotiek, bet ienāc pēc stundas un skaties – teliņš jau atskrējis. Tas tā dabā ir iekārtots. Mums pat bija gadījums, kad teļš tālajā ganībās piedzima ūdenī. Puikas aizgāja pakal – teliņš sveiks un vesels. Reizēm jau gan ir jāpalīdz, sevišķi, kad lopiņš atnesas pirmoreiz. Palīdzēts jau ir neskaitāmas reizes.

Vai kādam no jums ir speciāla izglītība?

Man ir 2. līmeņa lauksaimniecības sertifikāts. Eiropā jau nemaksā hektāru maksājumus, ja nav speciālas lauksaimniecības izglītības. Padomju laiku diplomu Eiropa neatzīst. Dēļ gribēja kļūt par jauno zemnieku, tādēļ bija jābeidz tehnikums Kandavā.

Cik liela ir jūsu saimniecība?

Ap 100 lopiņu – gaļas lopi, slaucamās govīs un telītes ieskaitot. Ir gan pašiem sava zeme, gan nomātā. Ir arī strādnieki, jo vieni paši galā netiek. Ziemā darba mazāk, tad var arī iztikt pašu spēkiem, bet sezonas laikā bez palīgiem neiztikt. Lopiņu kopšana un slaukšana, tie ir pašu spēkiem padarāmi darbi, bet visvairāk darba ir siena laikā – jāplauj, jāgrābj, jāruļļē, jāved. Es pats un abi dēli – Gatis ar Andri, mēs arī esam galvenais darbaspēks. Sieva Mudīte ir brigadieris – gan izkomandē, gan dod padomus. Tādu jau arī vajag. „Brigadiera meita”, smeļ Alģis.

Atstājuši māju Rudē, Celovu ģimene pārcēlās uz Ģipku, jo Rudē nav bijis, ko darīt – ceļā strādāt nav gribējis. Alģis smeļ, ka varbūt fabrikā būtu bijis vieglāk – nostrādā savas stundas un vairs ne par ko nav jādomā. Vienīgi, te ir, te nav darba, vienmēr esi atkarīgs no citiem. Pie lopiem darbs ir vienmēr – lopi nav mašīna, kurai kādu dienu vari arī nepieiet. Saimniecībā katru dienu ir, ko darīt.

Uz jautājumu, vai ar dzīvi apmierināti, Alģa sieva Mudīte atsaka, ka nav jau ko nīdēt. Esot jau gan tādi, kas domājot, ka viņiem naudas kā spāļi, bet lai nāk un pastrādā, tad redzēs, ko tas viss nozīmē. Saimniecībā pastāvīgi jāveic ieguldījumi – vajadzīga jauna tehnika, barība lopiem, mikroelementi, lieli maksājumi ir par elektrību, arī apseklšana nav lēta.

Ļoti grūti ir ar strādniekiem. Dēls Gatis dzīvo Rudē, bet nakti ap diviem, pustrījiem viņam jau jābūt Ģipkā. Jāizstumj mēsli, jāiztīra kūts, lai varētu sākt slaukšanu. Kādreiz sākām mazliet vēlāk, bet nevarējām saglabāt pienu 2 slaukumus divas dienas. Dzesētājā ieliet tikai 900 litri, tādēļ arī rīta slaukumu atdzesējam un dodam prom. Tas tā pagaidām, kamēr nedabūsim stabilu strādnieku. Visiem strādniekiem, ko izdodas noligt, pats galvenais ir nauda, nevis padarītā kvalitāte. Nedod Dievs, ja jāpadara kaut kas pa labi vai kreisi, tad tūdaļ tiek pieprasīta dubulta samaksa. Domāju, ka alga, ko maksājam, nav nekāda mazā, un jebkura vīrieša spēkos ir šos darbus veikt – sastumt barību un salikt silēs. Sieviete to izdarīt nevar. Arī mēsli ar mazo traktorīņu jāiztūmā laukā. Gribētos jau dabūt palīgos kādus ģimenes cilvēkus, kur viņam

būtu arī traktorista tiesības. Fermā virs piena mājas izbūvējām 2 istabīņas, kur dzīvot un lejā ir izremontēta istaba vienam cilvēkam. Vienu vasaru mums strādāja sieviete no Rojas, kas piepelnījās atvaļinājuma laikā. Nevaru sūdzēties, viņa ļoti strādāja. Sākumā, ieraugot visas iekārtas, viņu pārņēma izbilis – kā es ar to tikšu galā, bet visu jau var iemācīties. Sākumā pastāvēju klāt un tad jau aizgāja. Bet ar visu bezdarbu atrast dūšīgus cilvēkus, kuri gribētu strādāt, ir grūti. Pienu slaucam mehanizēti – vadā. Govīm uzliek slaukšanas aparātus un piens pa vadu aiztek uz dzesētāju. Kannās slaucam vienīgi tad, kad piens jāved uz pārraudzību, jo tad tas ir jāmēra, tam jānosaka šūnas, tauki, olbaltums utt. Tam visam obligāti jāatbilst normām. Ja kaut kas ir ne tā, tūdaļ ir ziņa no laboratorijas. Mums gan vienmēr analīzes bijušas labas un, pienu nododot, tas vienmēr ir *extra 1*. Arī Dundagas piena kombināts paši ņem analīzes un plus vēl pārraudzība. Bez pārraudzības pienu nemaz nevar nodot. Ne ar piena nodošanu, ne naudas saņemšanu nav nekādu problēmu. Par visu ir laikā samaksāts. Vienmēr jau gan var vēlēties augstāku samaksu, bet, kā ir, tā ir labi. Plēsties negribam. Lai tikai būtu vairāk piena Barība, ganības, piebarošana – tas viss ietekmē piena daudzumu. Ejoj ganībās, piena izslaukums ceļas. Kā ganībās vairs neiet, izslaukums krītas, kaut arī lopiņi tiek piebaroti. Zāli nekā nevar aizstāt – tā ir mitra un sulīga. Gadās, ka lopiņi slimu un tas ir atkarīgs arī no slaucējas. Ja govī kārtīgi neizslauc un nepārbauda tesmeņus, govīs var darbūt mastītu. Slaucējam vienmēr jāatceras, ka govīs nav mašīna, bet gan dzīvs radījums. To nevar kā sabojājušos mašīnu nolikt pie žoga, lai saremontētu tad, kad būs laiks un vajadzīgās detaļas. Lopiņam ir jābūt klāt visu laiku – gan jāpamasē, gan jāmil. Gadās, ka ar lopiem notiek kāda nelaime, arī mums tā ir gadījies. Grūna telīte iekļuva šķūnī un iekrita remontbedrē, dabūjām nodot uzpircējam. Nododot lopiņu gaļas kombinātā, atpakaļ varam saņemt, kādu produkciju vēlamies. Veikalā mums jāpērk tikai maize un kādi sīkumi. Kādreiz daudz paši gatavojām sieru, tagad vairs to nedarām. Krējums arī par treknu, to neviens negrib.

Lai saimniecība varētu saņemt visus tai pienākošos maksājumus, Alģis ieguvus 2. līmeņa lauksaimnieka sertifikātu.

Lai cik arī augstvērtīga būtu barība, ar ko piebarot lopus, mitro un sulīgo zāli tā aizstāt nespēj. D. Klāberes foto

Viskarstākais darba laiks jau ir vasarā, kad jāgataavo siens. Nedrīkst nokavēt īsto laiku un, nedod Dievs, ja sāk lit. Sienu vajag daudz un labi, ja to var sagatavot vairāk, lai paliek pāri, nevis pietrukst. Pagājušajā ziemā mums lielu skādi nodarīja brieži – saplēsa ruļļiem plēvi un tas sāka pūt. Lielus postījumus nodara arī mežacūkas. Pagājušajā ziemā saskaitīju 33 briežus – viņi nāk uz mūsu siena šķūni. Kaimiņš teica, ka viendien aizgājis medīt un domājis, ka mums izmukušas govīs – visas barā nākušas uz lauka. Sācis skaitīt, un, kad tās pienākušas tuvāk, sapratis, ka tās nav vis govīs, bet brieži. Saskaņotais bija līdz 40, tad skaits sajucis. Nav zināms, kas tas bijis par briežu saietu. Tie dzīvnieki ir gudri – novaktē, kad apkārt viss ir kluss un mierīgs un tad nāk uz kūti. Divās bargajās ziemās jau mēs stīri cietām. Ir bijis gadījums, kad ejam pakal govīm uz ganībām un blakus govīm guļ briedis. Vienreiz arī lapsa bija apgūlusies līdz ar govi, no tāienes nevarējām saprast, domājām, ka teļš piedzimis. ■

Saņemta ministriju atbilde uz 2014. gada 1. novembra pensionāru sapulces rezolūciju un priekšlikumiem

Pēc 2014. gada 1. novembra Latvijas pensionāru sapulces „Ko gaidām no LR 12. Saeimas un valdības” Latvijas Pensionāru federācija un biedrība „RASA” iesniedza valdībai šīs sapulces rezolūciju un sēdes dalībnieku priekšlikumus.

2014. gada nogalē LPF un biedrība „RASA” saņēma vairāku ministriju savstarpēji saskaņotu atbildi, ko parakstījis labklājības ministrs U. Augulis. Pēc Rojas Pensionāru apvienības priekšsēdētājas Ilonas Zvaigznes lūguma publicējam LPF komentāru par šo atbildi.

PAR PENSIJĀM ATBILD LM

Par pensiju indeksāciju

Atbilde, kas parakstīta 29.12.2014. g. neatbilst šodienas risinājumiem. Šobrīd pēc valdības Rīcības plāna ir noteikts, ka LM līdz 2015. gada 30. martam iesniedz Ministru kabinetam (MK) likumprojektu par grozījumiem likumā „Par valsts pensijām”, lai pensiju indeksācijā piemērotu 50% no vidējās apdrošināšanas iemaksu algas pieauguma, sākot ar 2015. gada 1. oktobri. Tuvāk ar šo priekšlikumu var iepazīties „Latvijas Pensionāra” (LP) janvāra numura rakstā „Ko kazas gads sola pensionāriem”. LPF pārstāvji 2015. gada 14. janvārī Senioru Lietu padomes sēdē (SLP), kas notika ministra U. Auguļa vadībā, atbalstīja šo priekšlikumu. Vienlaicīgi mēs norādījām, ka šajā likumprojektā joprojām tiek saglabāta nevienlīdzība pensiju indeksācijā starp lielākām un mazākām pensijām. Kā tas izpaužas? Pensijām, kas ir 200 eiro un 300 eiro, pirms indeksācijas ienākumu starpība ir 100 eiro. Ja abas pensijas indeksē ar indeksu 1,04, pēc indeksācijas pensijas ir attiecīgi 208 un 312 eiro. Ienākumu starpība ir pieaugusi par 4 eiro un ir 104 eiro. Ar katru nākošo indeksāciju ienākumu starpība palielinās. Kā pareizāk indeksēt pensijas, lai nenotiktu šāds ienākumu nevienlīdzības pieaugums, kas ir pretējs Valdības deklarācijā pasludinātajai ienākumu nevienlīdzības mazināšanai. LPF 2013. gadā ir iesniegusi savus priekšlikumus. Ar priekšlikumiem var iepazīties LP 2013. gada marta numura rakstā „Kā pareizāk indeksēt pensijas?”. 2013. gada maijā ZZS frakcijas Saeimas deputāti (viņu vidū arī U. Augulis) iesniedza Saeimā likumprojektu par pensiju indeksāciju 2013. gada 1. oktobrī, kas daļēji ievēroja LPF ieteikumus. Priekšlikumā tika piedāvāts mazās pensijas līdz 200 latiem indeksēt ar koeficientu 1,07, no 200–300 Ls ar samazinātu koeficientu 1,06 utt.

Saeima likumprojektu noraidīja. Arī SLP LPF priekšlikums netika pieņemts iestrādei šā gada likuma grozījumos. Mēs turpināsim aizstāvēt savu viedokli par taisnīgāku pensiju indeksāciju.

Par piemaksām pie pensijas

LM pārstāves atbilde skan: „Piemaksa pie vecuma un invaliditātes pensijas par apdrošināšanas (darba) stāžu, kas uzkrāts līdz 1995. gada 31. decembrim, nav pensijas sastāvdaļa un, veicot pensiju indeksāciju, tās apmēru nepārskata”. Ministrs U. Augulis 2014. gadā vairākkārt ir uzsvēris, ka piemaksu palielināšanu varēs risināt nākotnē, ja ekonomika attīstīsies sekmīgi. ES sociāli atbildīgās valstīs regulāri indeksē (pārskata) pensijas un visus sociālās palīdzības veidus, kam noteikti fiksēti lielumi, ar inflācijas indeksu. Lielbritānijā 2014. gadā indeksēja ar indeksu 1,05. Latvijas Saeimas valdošās koalīcijas politikā līdz šādai sociāli atbildīgas valsts būtības izpratnei savā vairākumā vēl nav nonākuši. LPF šo jautājumu ir iekļāvusi SLP 2015. gada darba plānā.

Par pensiju griestu noteikšanu

LM atbilde skan, ka netiek plānots noteikt pensiju izmaksu „griestus”, jo griesti ir noteikti sociālā nodokļa iemaksām, kas ierobežo izmaksājamo pensiju lielumu. LPF uzskata, ka sociālajām iemaksām nav jānosaka griesti un tās jāmaksā no pilnas ienākumu summas. Jānosaka maksimālie pensiju izmaksas griesti pirmā līmeņa pensijām, kā tas ir noteikts Lietuvā un ko par taisnīgu lēmumu ir atzinusi Lietuvas Konstitucionālā tiesa. Pirms 2015. gada budžeta pieņemšanas notika asas diskusijas šajā jautājumā starp koalīcijas partijām, t.sk. TV raidījumā *Sastrēgumstunda*. LPF ir iekļāvusi šī jautājuma apspriešanu SLP 2015. gada darba plānā un tā izskatīšanu atbalstīja ministrs U. Augulis. Pozitīvu impulsu par labu LPF priekšlikumam var dot valdības pieņemtais lēmums par progresivitātes ieviešanu ar iedzīvotāju ienākumu nodokli (IIN) neapliekamajiem ienākumiem: jo mazāki ienākumi, jo lielāka ienākumu neapliekamā daļa. Pie noteikta ienākuma līmeņa pieauguma, neapliekamais minimums vairs netiek piemērots un nodoklis jāmaksā no visas ienākuma summas, preti nesaņemot nekādas nodokļu atlaides.

Par mirušā dzīvesbiedra pensijas daļas saņemšanu

Uz šādi noformulētu jautājumu LM atbilde ir, ka tas nav iespējams, jo tas būtu pretrunā likumā „Par valsts pensijām” ietvertajai ideoloģijai un pamatprincipiem. Vairumā ES valstu pastāv tā sauktā „atraitņu pensija” vai vienuļa pensionāra pabalsts. Tādi

pabalsti pastāv arī mūsu kaimiņvalstīs Igaunijā un Lietuvā. Irījas sociālajā likumdošanā ir sadaļa: vienuļa pensionāra vai invalīda pabalsts un sadaļa „atraitņu pensija”. Austrālijas pensiju likums, jau piešķirot pamata pensiju, tās sadala: pensija pensionāru ģimenei un attiecīgi lielāka pensija pensionāram vieniniekam. Tālajā 1996. gadā toreizējais LM parlamentārais sekretārs P. Elferts Saeimas debatēs par atbalstu vienuļiem pensionāriem izskaidroja deputātiem, kas tad ir šis vienuļais pensionārs, kuram jāsniedz papildus atbalsts piešķirtas „pensionārs vieninieks – pensijas vecuma persona, kura nav stājies laulībā vai kurai kopš laulības šķiršanas pagājuši ne mazāk kā divi gadi, vai kur laulātais miris un kurai nav taisnas līnijas leņķpūjo radnieku”. Tāpat debatēs tika lemts, ka ir jānosaka pensiju ienākumu „griesti”, vīrs kuriem šāda piemaksa netiktu piešķirta. Kopš tiem laikiem ir pagājuši jau deviņpadsmit gadi un nekādas debates Latvijas Saeimā un pat Sociālo lietu komisijā par šo tēmu vairs nenotiek. Bet vienuļie pensionāri (vieninieki) tāpat kā vienuļās māmiņas, invalīdi, ilgstošie bezdarbnieki un daudz bērnu ģimenes, joprojām ir vistrūcīgākie Latvijas iedzīvotāji, kam problēmas rada komunālie maksājumi, nerunājot par maksu par veselības pakalpojumiem un kvalitatīvu pārtiku. Centrālā Statistikas pārvalde (CSP) 3. februārī ir publicējusi datus par vienuļa pensionāra materiālā stāvokļa pasliktināšanos Latvijā: nabadzības risks vienuļa pensionāra mājsaimniecībā pieaug arvien straujāk – no 29,2% 2012. gadā līdz 51,1% 2013. gadā. LPF ir neizpratnē, ka Latvijas labklājības ministri jau ilgstoši parāda savu neizpratni jautājumā, kas ir skaidrs visās pārējās ES valstīs.

Par bērnu audzināšanas gadiem, aprēķinot vecuma pensiju

Šajā jautājumā bija domāts par pensijas palielināšanu daudz bērnu ģimeņu vecākiem, kas ir bijuši spiesti uz laiku strādāt darbus, kurus var savienot ar bērnu aprūpi, bet kas ir zemāk atalgoti. Līdz ar to arī viņu pensijas ir ievērojami mazākas. Tāds atbalsts pastāv vairumā Rietumeiropas valstu. Uz tādu jautājumu atbilde no LM nav saņemta. Kā tas izskatās kaimiņos Igaunijā, varam iepazīties interneta informācijā, kas publicēta 2014. gada 26. jūnijā ar virsrakstu „Igaunijā cīnās par vecāku pensijas ieviešanu”. Likumprojektā paredzēts, ka vidējais pensionārs, kas izaudzinājis bērnus, ik gadu saņems piemaksu 120 eiro apmērā, bet pēc trīs gadiem to palielinās līdz 360 eiro gadā. Tā ir demogrāfijas problēmas risināšana, sākot no bērnu piedzimšanas atbalsta līdz vecāku pensijas gadiem. Par tādu atbalstu ir debatēti arī Latvijā, bet vai nonāksim līdz likumprojektam? LPF atbalsta šādu vecāku pensijas ieviešanu. ■

(Nobeigums nākamajā „Bangā”)

13.03. no 20.00–01.00

DISKOTĒKA. DJ Edzss.

Ieeja 2.00 EUR.

21. martā 18.00

sirsnīgais un jautrais koncertšovs

„TRĪS MĪLAS MUSKETIERI”.

Dzied Žoržs Siksna, Roberto Meloni un Kaspars Antess.

Ieeja 7.00; 6.00 un 5.00 EUR.

Biļešu iepriekšpārdošana, rezervēšana.

23. martā 13.00 muzikāla leļļu izrāde bērniem

„JAUTRĀS ASTES”.

„...bet, Vāverēn, man nav tādas astes, kā tev”, saka Lācēns izrādē „Jautrās astes”. Vai Vāverēna aste labāk derētu Lācukam? Kādi gan pārpratumi rodas, ja iedomājami, ka tas, kas pieder citam, ir vērtīgāks par to, kas pieder pašam. Ko darīt? Un, ja tas pieder draugam? Un, kas notiek, ja palīgā nāk Ragana? Ar to visu galā jātiec trīs draugiem – Lācukam, Minkai un Vāverēnam.

Ieeja 3.00 EUR, biļešu iepriekšpārdošana.

25. martā 14.00

piemiņas brīdis komunistiskā genocīda upuriem pie Likteņakmens.

Rojas KC mazajā zālē apskatāma Ulda Sauliņa karikatūru izstāde.

Zumba – pozitīvu emociju avots

Dace Klabere

Zumba ir aizraujošs fitnesa un dejas apvienojums Latīņamerikas mūzikas ritmos. Tā piesaista ar dzīvespriecīgu izklaides atmosfēru un mūziku, pārņemot savā varā ikvienu – gan jaunu, gan ne tik jaunu dejojāju. Lai veiksmīgi

zumbot, nav vajadzīgas ne priekšzināšanas, ne deju partneris.

Visi, kas vēlas iegūt slaidākas ķermeņa aprises, gūt milzum daudz enerģijas un pozitīvu emociju, aicināti piedalīties zumbas nodarbībās Rojas kultūras centrā. Pirmā nodarbība notika 7. martā, pulcējot tiešām daudz interesentu. Pirms nodarbībām zumbas trenere Kristīne Insberga bija bažīga – ja patiešām atnāk tik daudz dāmu, cik pieteikušās, tad jādama par to, ka ar pašlaik plānotajām nodarbībām reizi mēnesī būs stipri par maz.

Lai arī Rīgā un daudzviet Latvijā zumbu pazīst jau sen, Rojā šādas nodarbības notika pirmoreiz. Kristīne pati ar zumbu aizrāvusies tik ļoti, ka nolēmusi ar to iepazīstināt arī rojenieci. Šeit Kristīne gan piebilst, ka zumbu var dejojot arī vīrieši. Deju nodarbības sākas ar pavisam vienkāršām kustībām, lai cilvēks, kurš nekad nav dejojis, nesajustos neērti. Kad būs apgūtas dažādas vienkāršas kustības kājām, tad tām pievienosies arī roku kustības, jo, kā apgalvo Kristīne, dažkārt ir grūti jau pašā sākumā savienot roku un kāju kustības. Pēc Kristīnes teiktā, katrs treneris zumbā iekļauj soļus pēc savas izvēles – citam tie vairāk būs hip-hopa soļi un lēkāšana, cits atkal liek akcentu uz gurnu kustībām. Zumbu dejojot, tiek trenēta ne tikai visa ķermeņa muskulatūra, bet arī sirds. Dejošanas laikā tiek sadedzinātas simtiem kalorijas. Šī ir deja, kurai absolūti nav vecuma ierobežojumu – to var dejojot gan bērni, gan dāmas gados. Protams, ka šādos gadījumos katrai grupai jāatrod savs dejošanas ātrums. Kristīne saka, ka bieži esot tā, ka cilvēks, kurš uzskata, ka neprot dejojot, atnāk uz zumbas nodarbībām, un ir pārsteigts, cik ātri šeit visu var apgūt.

Policija ziņo

Laika posmā no 23. februāra līdz 08. martam konstatēti šādi pārkāpumi Rojas novadā:

23.02. Konstatēts, ka atpūtas vietās brīvdabas takā aizvotiņa aizdedzināts konteiners un sabojāta virve.

25.02. Saņemti vairāki zvani no Valgalciema iedzīvotājiem par to, ka ir iekļūts viņu īpašumos un veiktas zādzības. Par notikušo uzsākts kriminālprocess.

26.02. Konstatēts, ka Rojas mazdārziņos pie kādas dārza mājiņas krājas atkritumi. Lūgums ikvienam savus atkritumus nogādāt izgāztuvē. Sociālais dienests informē, ka kādā dzīvokli māte atstājusi vienus pašus mazgadīgus bērnus. Ierodoties dzīvoklī, bērni durvis vaļā nevēra. Atgādinām,

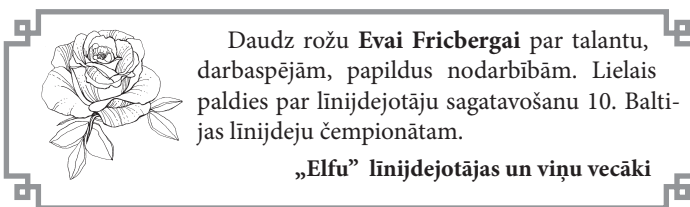
ka bērnus līdz 7 gadu vecumam vienus atstāt nedrīkst.

28.02. Uzrakstīts brīdinājums par nesakoptu īpašumu Rojā. Pašvaldības policija nodrošina sabiedrisko kārtību 12. klašu pasākuma laikā Rojas kultūras centrā, kas noritējis bez incidentiem.

01.03. Ķirķragā palūgts izbraukt automašīnai no kāpu zonas. Kaltenē kāpās pie akmeņainās jūrmalas cilvēki bija uzķūruši ugunsursu. Pēc aizrādījuma ugunsurs nodzēsts un cilvēkiem parādīta jaunā atpūtas vieta Valgalciemā, kur to var darīt.

Uzrakstīts brīdinājums kādam SIA Kaltenē par nesakoptiem īpašumiem. Saņemts telefona zvans, ka Kaltenē izcēlies konflikts ģimenē, ierodoties policijai tas novērsts. Saņemts zvans

Piektdienas roze

Daudz rožu Evai Fricbergai par talantu, darbaspējām, papildus nodarbībām. Lielais paldies par linijdejojāšu sagatavošanu 10. Baltijas linijdejoju čempionātam.

„Elfu” linijdejojājas un viņu vecāki

Svetlanas Čeksteres čaklo roku darinājumi

Rojas novada bibliotēkā šogad esam iecerējušas dot priekšroku tām izstādēm, kas tapušas, pateicoties dažādajiem lasītāju talantiem. Martā joprojām varat apskatīt Ligitas Vilciņas gleznas, un papildus piedāvājam Svetlanas Čeksteres rokdarbus.

Cik rokdarbu šajos gados uzmeistarots, to Svetlana vairs nespēj saskaitīt.

D. Dambītes foto

atvēlētas galvenokārt nakts stundas, kad mazie nebēdņi, kuriem adījumi un tamborējumi galvenokārt top, ir nolikti gulēt.

Cik šajos gados uzmeistarots, kas to var saskaitīt! Daudzi rokdarbi aizceļojuši arī uz tālākām zemēm – Ameriku, Angliju, Zviedriju, Vāciju, Krieviju. Īpaši iecienīti esot izstrādājumi no siltās suņu vilnas. „Ja pamatus zina, visu var dabūt gatavu,” saka Svetlana, „galvenais, lai būtu materiāls.” Dažas idejas pat no filmām noskatītas, lakatam *putna vēziens* raksts sameklēts internetā ar *draugiem.lv* palīdzību. „Reizēm skatos – liekas, tas ir mans darbs, bet vairs neatceros, kad tas tapis. Tagad gan adu, gan tamborēju, tikai ārdīt nepatīk. Liela laika kavēšana. Tad nu reizēm vīrs palīdz.” Iespējams, ka vēlāk čakli palīgi būs arī mazbērni, jo katram jau tagad esot savs dziju maisiņš, ar ko darboties.

Viegli esot strādāt, ja zināms, ka saņēmējs priecāsies un prātis darbiņu novērtēt. Aicinām arī jūs atkal apciemot bibliotēku, lai priecātos un novērtētu Svetlanas Čeksteres rokdarbus!

Irēna Sviņiņa

Pirmās zumbas nodarbības bija izraisījušas daudzu rojenieču atsaucību.

D. Klaberes foto

Dejojot zumbu, laiks paskrien vēja spārnēm. Vajag tikai ļauties dejai un priekam, kā rezultātā zūd liekie kilogrami, uzlabojas stāja, attīstās kustību koordinācija un augums iegūst harmoniskas aprises. ■

Sludinājumi

Katru otrdienu, ceturtdienu un svētdienu pulksten 14.00 nāciet uz autoostas veikalu „Riesti” pēc karstas maizītes.

➤ Viesu nams „Vētrasputns” Mērsragā meklē darbinieku uz pilnu slodzi. Nakšņošana uz vietas, ja nepieciešams. Telefons 29717383, Iveta.

➤ Zivju pārstrādes ceļā Kaltenē vajadzīgi strādnieki. Zvanīt 26008020.

PĀRDOD

☐ Malku. Zvanīt 29286523, 26356122.

MNL veikals „Mēbeles un grīdas”

Talsos, Jāņa centrā

plašā sortimentā piedāvā mēbeles un grīdas par vislabākajām cenām. Sīkāk www.mnl.lv

PĒRK

☐ Pērk, savāc visa veida lūžņus, sadzīves tehniku, akumulatorus. Zvanīt 29286523.

19. martā tirgos
Skrīveru saldumus

- ☐ 13.00 Rojā pie kultūras centra;
- ☐ 14.00 pie SIA „Banga Ltd”;
- ☐ 15.30 Kaltenē pie kluba.

Līdzjūtība

Kas smagāks vēl var būt, pa dzīves taku ejot, Kā atdot zemei to, kas sirdij tuvs un dārgs.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Janīnai Lejniecei, mazdēlu zaudējot.

Rojas Invalidu biedrība

21. martā, sestdien plkst. 11.00

Rojas vidusskolas telpās notiks

ROJAS ATKLĀTĀ ŠAHA

TURNĪRA 5. kārtā.

Ieeja skolā pa centrālajām durvīm.

Tiesnesis E. Mūrnieks.

Informācija, zvanot pa tālr. 29262788.

29. martā, svētdien plkst. 10.00

Rojas vidusskolas telpās notiks

ROJAS ATKLĀTĀ ZOLĪTES

TURNĪRA 3. posms

Informācija

pa tālr. 29617771.

Precizējums

27. februāra „Bangā” 1. lpp. parakstā zem gleznas pareizi bija jābūt – „Šo Ligitas Vilciņas gleznu varat apskatīt izstādē Rojas bibliotēkā”. Atvainojos gleznas autorei.

Redaktore

Sludinājumus „Talsu Vēstīm”

pieņem Rojā, Zvejnieku ielā 3 (domes 1. stāvā) darbdienās no 9.00–17.00.

Tel. 63269092; 29913881.

Izdevējs Rojas novada dome.
Redaktore Dace Klabere.
Tālrunis 25446369.

Redakcijas adrese:
Rojā, Zvejnieku ielā 3, LV-3264
Tālrunis 63269092
avizebanga@roja.lv

Laikraksts iznāk kopš
1987. gada 3. jūlija.
Iespiests Talsu tipogrāfijā.

Bezmaksas izdevums.
«BANGA»
iznāk 2 reizes mēnesī.